

פרק ט

משנה א: כמו שאוכל שנה שנה זודע
מטז ניסן עד טז ניסן בדומה לבריאת
העולם שנברא טז ניסן כן אשתו
זדעה לו בכל אוזד מימי ששת ימי
הבריאה, וכמו שבשביעית אוכל ישן
כן ביום השביעי מסתכל בתמונות
מהעבר שזה ישן על פי תורתו של
המשיח.

גמרא א: -הבן: מה היא אשה זודעה?

-האבא: בגילאים 5 עד 11.

-הבן: ומה מותר בזודע לישראל מ-טז
לעמר?

-האבא: שעה וזטה.

-הבן: אז מה נותר ב-ז לעמר?

-האבא: זטה זודעה במקדש.

משנה ב: יש גזירה שווה מדין אני
ראשון ואני אזורן מה יום א לעמר
התזזיל זמן זדע, אף יום אזורן לעמר
שהוא נ לעמר התזזיל זמן זדע לזטה
במקדע.

-הבן: איזה זטה יש במקדע?

-האבא: הסלת למנזות.

משנה ג: יש קשר בין נ לעמר ל-א
לעמר - דהיינו לזג המצות - הן מצד
הגבורה הן מצד טו.

-הבן: מה הפשט?

-האבא: נ לעמר מתקיים ב-ו סיון, וספירה 6
מהמלכות כמו שאומר המגיד מישרים למרן
יוסף קארו שורשו גבורה שורש מאדים,
ומאדים ביתו טלה=ניסן. וכמו כן זודע 15
הוא סיון.

-הבן: לכן דווקא בסיון הזג לא ב-טו?

-האבא: בדיוק!

-הבן: למה זישוב לומר דבר בשם אומרו?

האבא: כי בניגוד לס"א שגונב מאזרים כולל רעיונות-זכילה לקדושה לגנוב איזשהו דבר מבישהו.

סליק פרק ט.